

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลเมืองขุนันธ์ จังหวัดขุนันธ์

พุทธศักราช ๒๕๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยามรราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลาว่าการจังหวัดชุนธุ์ ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒
วรรค ๑ และวรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล
พุทธศักราช ๒๔๗๕ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองชุนธุ์ จังหวัดชุนธุ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่
ตั้งศาลาว่าการจังหวัดชุนธุ์ ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมืองมีฐานะเป็นเทศบาลเมืองมีนามว่า
“เทศบาลเมืองชุนธุ์ จังหวัดชุนธุ์”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลเมืองชุนธุ์ จังหวัด
ชุนธุ์ ไว้ดังนี้คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์หมายเลขที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริม
คลองฝั่งตะวันออก ห่างจากริมถนนหลังบ้านพักปลัดจังหวัด

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๘๐๘

ออกไป ๖๐ เมตร เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกจดหลัก
เขตต์หมายเลขที่ ๒ ที่ริมถนนปลัดฟ้าตะวันออก และห่าง
จากริมถนนศรีวิเศษ ๒๒๐ เมตร

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงใต้ ระยะ ๒๕๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลข
เลขที่ ๓

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวัน
ออก ระยะ ๑๔๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ที่ริมถนน
วิจิตรนครฟ้าตะวันออก วัดจากริมถนนศรีวิเศษออกไป ๒๒๐
เมตร

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ ที่ริมหนอง
อิไท สุดถนนเทพา วัดระยะจากริมถนนวิจิตรนครออกไป
๖๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ หักไป
ทางทิศใต้ เป็นเส้นตรงไปจดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ ที่
ริมถนนไปอุบลฟ้าใต้ ที่ริมห้วย

เล่ม ๕ หน้า ๘๐ ๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ เลียบตามลำห้วยฝั่งตะวันตกไปทางทิศใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ ที่สามแยกถนนไปอำเภอหน้าอ้อมฟากใต้

ด้านใต้ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ หักไปทางทิศตะวันตก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๙ ที่ริมทางไปห้วยเหนือฟากตะวันออก

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๙ หักไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑๐ ที่มุมเขตต์สนามบิन्द้านตะวันออกเฉียงเหนือ

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑๐ หักไปทางทิศตะวันตก เลียบตามเขตต์สนามบิन्द้านเหนือ ไปจดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑๑ ที่ริมคลองฝั่งตะวันออก

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑๑ เลียบตามริมคลองฝั่งตะวันออกไปทางทิศเหนือ บรรจบหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดังกล่าวกำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มีหลักข้อยกไว้เป็นระยะเพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๓ หน้า ๘๑๐

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลื่อม
ล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้น
หรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็ม
ทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี